ET ÅR MED *OBSKURIØST*

Hvordan bedst markere bladets 1 års jubilæum? Der ligger intet utrykt materiale af betydning i arkiverne som kunne støves af til lejligheden, så jeg ser ingen anden udvej end simpelthen at fortælle historien om hvordan det hele gik til i håb om at det vil more/interessere læseren. Advarsel: Det følgende er en stærkt subjektiv gengivelse af virkeligheden.

BLANDT SAMLERFOLKET

Min hobby med at samle på usædvanlige film begynder i midten af 1990erne: Hammer Horror, klassisk scifi og den slags. De første år går jeg alene med det, men efterhånden render jeg ind i folk som Nils Markvardsen og Heine Sørensen i de københavnske videoforretninger; vi falder i snak, udveksler telefonnumre, giver os til at maile hinanden osv. Fedt at møde ligesindede. Jeg får øjnene op for europæisk kultfilm: Bava, Argento og hele den pukkelryggede italienske familie. DVD'en vinder langsomt indpas, men sjældne videotitler er stadig i høj kurs; jeg modtager konstant henvendelser fra samlere i alle mulige lande som er stærkt interesseret i at købe uklippede danske videobånd. En overgang rakker jeg rundt og opkøber gamle lejekassetter for Mark Wright nede i Holland, før hans internetforretning går fallit. Så en dag for ca. 3 1/2 år siden bliver jeg via snørklede kanaler inviteret til at skrive i et nyt blad som en Frank Brahe angiveligt pusler med. Jeg ved godt, at der findes blade (kaldet *fanzines* af folk i miljøet) om skæve film, men har aldrig læst dem og Frank kender jeg slet ikke; alligevel skriver jeg i hast en lang, fabulerende hyldest til min helt Peter Cushing og sender den ind på lykke og fromme. Til min store glæde optager Frank artiklen med tak og jeg debuterer således i **Mondo Franko** som udkommer sommeren 1999.

Mondo Franko er ligesom opfølgeren **Ultimo Mondo Franko** året efter et fantastisk blad. Og det siger jeg ikke bare fordi Frank bragte min artikel og i øvrigt er et utroligt flinkt menneske! *Jeg har anstrengt mig til det yderste for at gøre dette blad tåbeligt,* skriver han med karakteristisk humor i sin leder til **Ultimo Mondo Franko**, hvilket desværre forargede nogle læsere og det er bunduretfærdigt. For vel er Franks blade en temmelig rodet affære, teksterne sprængfyldte af stavefejl, der svines med pladsen og (for redaktørens vedkommende) sproget, ligesom omtale af obskure klassikere ukritisk veksler med let tilgængelige kiosktitler, men bladene er ikke destos mindre herligt underholdende læsning fra start til slut, de udstråler stor engagement og kærlighed til filmen - og det er jo det som tæller.

Efter **MF** skriver jeg en række artikler til Kenneth Eriksens blad **Absurd** (bragt i nr.3 til 6). **Absurd** er et andet slags blad, mere disciplineret i udtrykket og fokuseret på bestemte emneområder (giallo, hård horror og crime). Mine artikler her bliver fortrinsvis korte og komprimerede. Parallelt med artiklerne til Kenneth får jeg trykt en mega-lang peplum artikel i **Ultimo Mondo Franko** og begynder også at skrive for Jack J.s ny blad **Stay Sick!** (fra nr.2). 31.marts 2001 er en milepæl i undergrundsscenens historie, hvor ca.15 af personerne bag forhenværende og eksisterende bladugivelser mødes til nørdtræf i **Slagtehal 3**, Aarhus. Vi tilbringer en fornøjelig aften i Slagtehallens skumle lokaler med at se hinanden an (for manges vedkommende første gang *face to face*), handle videobånd, knytte nye kontakter... Jack og jeg bliver rigtig gode venner efter at have fulgtes i toget både ud og hjem.

Venskaber, værdsættelse... og alligevel er det som om jeg ikke er helt tilfreds med situationen. Noget gnaver. Selvom jeg glædes over at blive trykt i **Absurd** (nr.4 er i øvrigt rigtig vellykket, det bedste indtil nu), ligger den redaktionelle linje efterhånden for langt fra mine egne filmiske præferencer. Jeg savner mere spontanitet; **Absurd** er blevet mig for stift og gråt. Jacks blad sætter jeg højt, men **SS** udkommer meget uregelmæssigt og da Frank annoncerer, at han ikke vil udsende et tredie blad befinder jeg mig i foråret 2001 i et vadested. Noget må der ske. Noget presser sig på.

FRA TANKE TIL HANDLING

Jeg er ikke den eneste som er grebet af rastløshed. Heine snakker om at udgive et blad ved navn **Svinehunden** og spørger om jeg vil være med. Det sætter tanker i gang. Jeg fører en slags dagbog over filmiske betragtninger, og 25.april 2001 skriver jeg:

Svinehunden - Heines idé til et filmblad. Kunne være interessant med en kollektiv redaktion i stedet for det sædvanlige enmandsforetagende... og da jeg ikke føler, at jeg har personligt format til at tegne en udgivelse selv, er jeg fint tilfreds med en medredaktør-rolle. Blandt de ideer jeg ville arbejde for at få i bladet ville være: - Etnografiske overvejelser i forbindelse med at samle på gamle videokassetter. Kulturhistorisk perspektiv. - Obskure genrer som peplum, sørøver- og krigsfilm skal frem i lyset og tages alvorligt. - Det eskapistiske kontra mondo, extreme gore (jeg er så afgjort til det eventyrlige, eskapistiske). - Nostalgiske tilbageblik (barndom m.v.) - I anledning af Rikke Schubarts problematiske bog "Verdens 25 bedste gysere" en diskussion om hvorvidt det overhovedet er muligt at konstruere en "kanon".

Masser af gode ideer som det ses, men også en forestilling om at man for at udgive sit eget blad må have en historie, være en etableret personlighed på scenen og så langt er jeg ikke kommet endnu, føler jeg. Allerede to dage senere overvejer jeg dog igen en selvstændig udgivelse: *Mit eget zine? Urealistisk, velsagtens. Hvad kunne det mon hedde?* Jeg skriver og udstreger forskellige forslag, det ene værre end det andet: **Mabuse**, **Nautilus**, **Brontosaurus**...

Apropos brontosaurus som videnskaben nu mener aldrig har eksisteret (fejltydning af fossilerne) så viser også **Svinehunden** sig at være noget af et fabeldyr. Heine opgiver nemlig bladprojektet og så glemmer jeg alt om at gå solo indtil henne i juli måned. Min frustration når her smertesgrænsen, da Kenneth rykker **Absurd**s udgivelse et par måneder frem efter at jeg har siddet og kogt i sommervarmen over en lang og ambitiøs anmeldelse af Peter Cushing-filmen **Corruption** i den tro, at deadline var lige om hjørnet. Samtidig kan jeg ikke få Kenneth til at melde ud, om andet indsendt materiale fra min hånd, bl.a. et langt og vidtløftigt essay om obskure europæiske Robin Hood film vil blive optaget. Da det jo skal gå ud over nogen mailer jeg Lars von Hegnet og delagtiggør ham i mine tanker. Nu fik jeg sidste gang sagt et par sandheder om Lars, men jeg kan i grunden godt *lide* ham og han er altid flink til at lytte og give feedback. Lars svarer tilbage i et mail 19.august:

Hejsa Henrik........ tjaaahh... joooohhh.... i "undergrundspressen" på den danske zinescene, bli'r der nok aldrig særligt ordnede forhold. Ideer, projekter, planer undfanges på brøkdele af sekunder, man kontakter hinanden og bli'r "enige om noget"..... men efterfølgende resultater samt hvornår der "sker noget"... hvornår der trykkes.....???????!!!!!!!!
Men jeg forstår da nemt din frustration.... træls oplevelse, som godt kan gøre en lidt småstram i betrækket og så er det altid godt at brokke sig til nogen.
Min mangeårige "erfaring" indenfor denne zinebranche har dog lært mig, at man aldrig skal være FOR ivrig... FOR hurtig.... eller idet hele taget regne med, at tingene(bladene) udvikler sig som man villønsker det...... Men du brænder jo for at skrive noget Henrik og er rigtig god til det oveni-købet..... lav evt en lille "pamflet" selv.... det behøver ik' koste en jetjager..... lysten skal bare være der. Og når man selv laver noget, er der jo osse kun en selv til at trække i trådene...man er ikke så afhængig af andre.

OBSKURIØST NR.1

Måske er "åbenbaring" for stærkt et ord, men brikkerne falder på plads. Selvfølgelig kan jeg lave et eller andet selv. 20.august noterer jeg i dagbo-

gen: *Mit eget zine/pamflet på 8-12 sider?* Men spørgsmålstegnet er retorisk, beslutningen taget. Jeg har sikret mig trykkelejlighed og hjælp fra en layouter, Palle Brahe; det eneste der nu mangler er at få det skrevet, bladet. Nå ja, og at finde på et navn og koncept. Jeg tumler med mange mere eller mindre snedige ideer, men ingen af dem har den helt rigtige klang på tungen. **Den gale samler**, **Filmjægeren**, **Obskure film**, **Film for få**, nej, de duer ikke. 21.august sludrer jeg over telefonen med min gode ven Ralph Østrup. Jeg forklarer om mit lille projekt, jeg *vil lave et blad om film som er både obskure og kuriøse... obskur... hmm... obskuri... hør, hvad synes du om titlen "Obskuriøst"??* Heureka! Med navnet på plads forfatter jeg 7.september en hensigtserklæring: *OBSKURIØST er et nyt blad for og af filmsamlere som vil udkomme efter behov i tiden fremover. Den røde tråd i udvalget af materiale vil altid være glæden og fascinationen ved de film som findes udenfor alfarvej.* Jeg begynder også at kontakte mulige bidragsydere til bladet og morer mig med at uddele små opgaver. Nils Markvardsen f.eks. har ofte talt om sin lidenskab for Zorro-film. *Skriv om det*, beder jeg Nils. Heine overtaler jeg til at nedfælde sine erindringer om "de go'e gamle videodage". **Inferno**-veteran Steen Schapiro må desværre afslå at bidrage med en tekst om **Doctor Who** pga andre presserende gøremål *- spørg mig igen om en måneds tid*, foreslår han. Der kommer nu til at gå et helt år.

En uge senere. Jeg sidder dybt rystet med CNN kværnende i baggrunden og nedfælder nogle tanker som senere finder vej til lederen i nr.1: *Hvorfor spilde sit liv, sin tid på fjollede, pjattede eventyrfilm? Hvorfor dagdrømme, dyrke virkelighedsflugten? Fordi det er nødvendigt af og til at abstrahere fra det korte liv vi er tildelt, den brutale virkelighed vi lever i. Som nu f.eks. et døgns tid (13.sept.) efter det største, mest grusomme terrorangreb på USA nogensinde! For ikke at gå fra forstanden kan det i en sådan situation være sundt at tage tilflugt, søge lindring i et par timers harmløs underholdning på tv/video.*

Knokkelmanden har pustet mig i nakken og det bliver ikke sidste gang. Terrorbegivenheden 12.september forstærker min overtroiske angst for at dø fra et ufuldendt forløb. 2.oktober udsender jeg derfor et lille hæfte, **Obskuriøst** nr.0 til 8 udvalgte personer. Puha, det lettede. Jeg kæmper videre for at få det rigtige blad ud inden jul; Heines lange artikel om firsernes videoudlejning volder en masse bryderier og må bearbejdes en del (selvfølgelig i samråd med Heine), men så sidder den der også. Palle (og ja, han og Frank *er* i familie) supplerer fint med sine erindringer fra tiden på Video International. En af mine filmbyttebekendskaber fra Internettet, Ayman Kole (bosat i Australien, med tyrkiske rødder) sender en anmeldelse af den tyrkiske scifi-trash film **The Man Who Saves The World**. At optage tekster på engelsk er et valg jeg gør her og fastholder i hvert nummer fremover for ikke at afskære bladet fra kontakt med udenlandske fans af skæve kultfilm. Nogle - danske - læsere har beklaget sig over, at jeg overhovedet bringer engelsksprogede artikler. Dem om det.

Lars von Hegnet beslutter sig for at lukke **Bloody Darlings**. Der er forandring i luften; tiden rinder ud for gamle medier og institutioner. Jeg får stadig sværere ved at gøre fund i videoforretningerne. Den 7.oktober besøger jeg **Filmhusets Boghandel** for første gang siden renoveringen og bliver slemt skuffet. *Miljøet er kastreret, dræbt,* skriver jeg fnysende i dagbogen samme aften. *Ingen kultblade - man kunne lige svinge sig op til et "Film Comment". U-hyggeligt i glas og stål med den ene glasvæg op til en stor restaurant. Ingen rodekasser med programmer osv. Stedet indbyder ikke til en hyggelig sludder. Det vil imponere, er et prestigeobjekt, ikke et sted for mennesker, koldt, klamt og socialdemokratisk (?!). De sjove, skæve personligheder man kunne sludre med er væk. Man går og kigger på nogle sorte, kolde hylder med videobånd, men føler sig ikke spor fristet - det skulle da lige være for at brække sig. Føj for satan. Der har jo længe gået rygter om at 'man' fra højeste sted ikke brød sig om boghandlens klientel, det var ikke den slags usoignerede individer man ville have i sin forretning selvom vi altså ER de rigtige, ægte filmfans. Man havde en forestilling om hvordan filminteresserede var - pæne unge mennesker, sådan café-trænede og nu ville man altså rydde op. Denne plet på Jytte Hildens vision skulle bortviskes.* Det hører med til historien, at **Filmhusets Boghandel** konsekvent har afslået at ville sælge mit blad. Fint nok, at **Fantask** så vil, men der er sgu noget grotesk i, at en privat tegneserieforretning baseret på profit giver mig bedre behandling end en offentlig kulturinstititution for dansk film!

Omsider oprinder dagen, hvor **Obskuriøst** nr.1 møder verdenen. Et blad kan være sat op og trykt, men det er ikke rigtig færdigt, før det er nået ud til læserne. Fra det øjeblik hvor stakken af A4-kuverter afleveres på posthuset har jeg for så vidt intet videre med bladet at gøre; det lever sit eget liv og jeg kan kun vente i håb om at nogen ringer eller mailer. Hvis bladet ligger klar i en weekend er ventetiden ekstra nervepirrende!

Jeg *ved* uden at prale, at **Obskuriøst** nr.1 blev godt. Det gik hurtigt, vi improviserede os igennem layoutet og enkelte billeder måtte fuskes, men bladet fungerer. Heldigvis mener anmelderne det samme. Jeg har plukket lidt i bunken af kommentarer - nogle privat tilsendt som email, andre offentlig tilgængelige:

Du har lavet et rigtig rigtig dejligt blad, som ....gud-ske-tak-og-lov... ikke minder (særlig meget) om de hidtige produkter udi dansk filmfanzine-making. Dit sprog er osse markant anderleds end de sådan mere enkle... naive... simple" skriblerier, som jeg f.eks. står for... du har et mere ordentlig... korrekt... opdrageligt" sprogbrug...om jeg så må sige.....og det tiltaler mig ligeledes. (Lars von Hegnet)

Hvor surrealistisk! Et helt nyt fanzine født af ren lyst - og så i farver. ... Bladet er smukt, og det er fedt at se nogle gamle videocovers i farver og godt trykt... Bagsiden fik simpelthen minderne om min barndom/ungdom til at eksplodere! Det personlige højdepunkt for mig, var afgjort Heines artikel om de gode gamle dage. Det var jeg virkelig glad for at læse, og sammen med Palle Brahes anekdoter gjorde det virkelig "de gode vamle dage" levende igen. Ellers er bladet jo vildt og ustyrligt i sit valg af filmomtaler. Sjovt at læse om film man aldrig har set (og aldrig ønsker at se!) ... Det eneste rigtigt negative man kan sige om bladet, er, at det jo er alt for kort. Kan du ikke godt lige udgive det en gang om måneden? (Torben Simonsen)

Alt i alt fremstår Obskuriøst som meget helstøbt (på sin egen særegne måde), på trods af den store spredning. Især pgra. de lange artikler, der er en rar afveksling fra de ultra korte anmeldelser fanzines tit har det med at indeholde, samt et helstøbt layout, der dog også fremstår en anelse fantasiforladt. Det tilgives dog nemt, da det supplerende billedmateriale er både i farver samt rigtig flot opløsning (nam, nam....) (Kristoffer Ovesen, **Uncut**)

Obskuriøst lever i sandhed op til sit navn! Bladet er et kuriosum, der på positiv, faglig velfunderet og munter facon bringer os ud i nogle af de afkroge som selv Absurd eller Stay Sick ikke besøger... For de få indviede, der er villige til at lade sig opsuge af andre sider af filmindustrien er Obskuriøst et must og et fremragende suplement til de øvrige eksisterende publikationer! (Kenneth Eriksen, **Absurd** nr.6)

Bladet er fedt og jeg glæder mig til næste nummer. (Jack Jensen, **Stay Sick!** nr.3)

OBSKURIØST NR.2

Opmuntret af den positive kritik begynder jeg straks at sætte et nyt nummer op. 24.november gør jeg nogle notater om udvælgelse af stof til bladet: *Et 'fanzine' om obskuriøse film skal 'sælge' budskabet, ikke produkterne. Ingen djævel vil alligevel kunne finde disse film frem. Vigtig pointe: Emner skal ikke være eksotiske bare for princippets skyld. Det nære, men forunderligt oversete er mindst lige så vigtigt at trække frem. Men ultimativt hænger valget selvfølgelig på redaktørens personlige, dybt idiosynkratiske smag. Sådan må det være.*

Heine og Jack besøger redaktørens domicil et par dage før jul og vi tilbringer en hyggelig aften sammen over noget rødvin og juleknas. Jeg har hæstblæst direkte fra arbejde tilbage til lejligheden for ikke at lade gæsterne vente, men de kommer en time for sent, fordi de har aftalt at mødes inde i byen uden på forhånd at vide hvordan den anden ser ud. Der er lagt op til forvekslingsscener og Jack når da også at antaste

en vildt fremmed person ved en pølsevogn og spørger om denne hedder Heine, fortæller han senere. Nå, Heine har taget nogle gamle danske undergrundsfilm med som vi ser lidt af (han medvirker selv i **De lever**, et ok **Dawn of the Dead** rip-off) og Jack forærer mig et temmelig unikt prøveeksemplar af **Stay Sick!** nr.3 med masser af blanke sider og et par artikler han vist endnu ikke har bragt i nogen officiel udgave. Jeg demonstrerer min nyindkøbte DVD afspiller - jo, jeg følger da med tiden og nogle gange indhenter jeg den ligefrem. Måske er det rødvinen, der gør os overmodige, men i hvert tilfælde aftaler vi den aften at leje en stand på vintermessen for horrorfilm i Vesterbrohallen 3.februar 2002. Desværre får jeg nu så travlt med at gøre bladet klar til udgivelse på messedagen, at det går alvorligt ud over kvaliteten; især layoutfasen er et mareridt. Cameron Mitchell artiklen 'sætter sig på tværs' i bladet og for at fylde de værste huller ud må jeg indplacere nogle billeder lidt tilfældigt i sidste øjeblik. Det ser herrens ud. Et andet problem denne gang er de mange artikler på engelsk. Jeg tumler nemlig med en plan om et rent engelsksproget nummer, men opgiver undervejs i forløbet, fordi jeg holder for meget af det danske sprog til at ville give afkald på det i mit eget blad. Resultatet er en vis sprogforvirring og bedre bliver det nok ikke af min eksperimentering med email-samtale teknik, især i korrespondancen med Harald Gruenberger om Winnetoufilm m.m. Artiklen er ellers tænkt som en hyldest til *samtalen*, i dette tilfælde mellem to engagerede filmnørder; emnet er faktisk af mindre betydning! (Korrespondancen med Gruenberger finder i øvrigt sted midt under den danske valgkamp som ender med en uventet ren sejr til de borgerlige. Vi går en sort tid i møde. Ti dage senere, 30.november 2001 dør George Harrison.) Andre fejltrin inkluderer en 'venneanmeldelse' af **Stay Sick!** nr.3, noget jeg har fortrudt lige siden. Fremover vil jeg ikke anmelde blade jeg selv bidrager til - det er en principiel beslutning - selvom jeg i skrivende stund fristes noget så nederdrægtigt af den piratudgave af **Stay Sick** nr.4 som en venlig person (navnet er redaktionen bekendt) sendte forleden. Jack sprænger nemlig en bombe af dimensioner i lederen: *At den redaktionelle linje tager form af en mere fagtidsskriftagtig karakter betyder naturligvis ikke, at bladet ikke skal fortsætte med at være personligt.* Men nu må jeg virkelig lægge bånd på mig selv...

Min egen dom over bladet er, at materialet var i orden, men udførelsen dårlig. Anmelderne synes overvejende at være enige, idet de uddeler både ris og roser. Nogle udpluk:

Er på job...har ikke bladet foran mig....men min første tanke igår var, at din leder er fænomenal godt skrevet...sprog//formuleringer vi vi jo alle du mest-rer......men dine tanker,holdninger, views udover Kbh's snedækkede hustage... aaa-ahhh, det var fortryllende læsning....glæder mig til at læse den igen iaften. Det er osse en interessant og finurlig mailsnak du har med ham østrigeren..... rigtig rigtig godt, selvom der springes rundt, op og ned og det kan være svært lige at følge hver linie....... og I kommer ind på ting der får min hukommelse til at poppe... f.eks. H Reinl's "Islandske saga" (die Niebelungen), som jeg faktisk tape for en 5-6 år siden(me thinx) fra tysk tv en lørdag/søndag morgen over 2 gange tror jeg. ... Ja... 8½ side er på engelsk.... men jeg forstår dine overvejelser omkring det, så ingen hazzles herfra mig af desangående....
(Lars von Hegnet)

Dit blad er godt, men knap så tilgængeligt som sidst. Mitchell artiklen er velskrevet, men også en smule tør, synes jeg?! Din samtale med ham tyskeren fungerer! Det fangede helt klart min interesse. Det er nok en god idé, som du selv overvejede at lave et special nummer på engelsk. Der var for meget engelsk stof i dette nummer - faktisk halvdelen af bladet! ... Alt i alt synes jeg, det er en fin udgivelse, der nok bare lige mangler det sidste for at nå højderne fra første udspil.
(Nils Markvardsen)

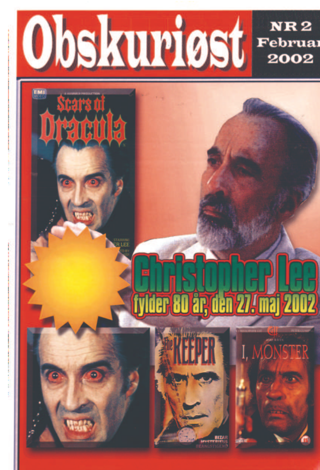
Artiklen Supermen, Superguys... Whats the difference? ... forekommer mærkeligt indholdsløs, sin længde til trods. Der er nærmest tale om en slags snakken frem og tilbage mellem Ayman Kole og Larsen, og man sidder tilbage med en følelse af hverken at være blevet klogere, eller nysgerrigere. Det samme gør sig gældende for den noget længere artikel No horrorfilms, we're German!, der fremstår som to en halv sides snik-snak mellem Henrik Larsen og Harald Gruenberger. Meningen er tilsyneladende at afdække 60'ernes filmproduktion i Tyskland, men måske fordi Gruenberger, som han selv siger indledningsvis, ikke er specielt klog på området kommer artiklen ligesom ikke ud af stedet, og fremstår mest som et stykke research, der burde være blevet liggende på redaktørens computer. ... Fælles for alle artiklerne er at de (uden stillingtagen til indholdet) er yderst velskrevne, og til dels dybdegående, især Larsen selv virker til at have et godt forhold til tasterne. Største kritikpunkt er bestemt layoutet, der af uvisse årsager (forhastet færdiggørelse?) ikke når nr. 1 til sokkeholderne. Her er flere sider uden billeder overhovedet, hvad der kan gøre læsningen af de tætskrevne til en lidt tung omgang, og de billeder der er virker mærkeligt tilfældigt placerede.
(Kristoffer Ovesen, **Uncut**)

Obskuriøst #2 er en blandet landhandel, uden den helt klare og konsekvente linie som kendes fra premiere-nummeret. Der mangler den røde tråd, og istedet veksler man mellem fremragende artikler, til de lidt mere famlende og rodede, ligesom jeg heller ikke helt forstår ideen med at bringe nogle artikler på engelsk og andre på dansk?
(Kenneth Eriksen, **Absurd** nr.6)

Lige et par ord om filmmessen: For redaktørerne af **Obskuriøst** og **Stay Sick!** bliver den en slem skuffelse. Ok, andet kunne man vel ikke forvente af en "horrormesse", hvis hovedattraktion er Trine Dyrholm. Heldigvis sidder jeg med ryggen til scenen, da Trine bliver interviewet, men dialogen slipper jeg ikke for... *Trine, du har været med i en roadmovie, hvordan var det?.... Ja-øh, der var nogle scener som blev klippet fra...* (pause) ... *nogle 'outtakes'...* og sådan fortsætter de i det uendelige. Jack og jeg sælger kun en håndfuld blade hver og Heine som har medbragt en kæmpe bunke filmprogrammer for Lars von Hegnet afsætter nøjagtig ét. Ikke at vores konkurrenter har større held; publikum har tydeligvis misforstået pointen med messen. Jeg husker en episode som egentlig siger alt om arrangementet: Jeg står ved en stand med gamle, obskure videokassetter og finder interessante sager som **Sherlock Holmes' smarte bror** og **The Day After**, da en pige kommer hen og spørger sælgeren om han mon har... **Titanic**. Men mange af folkene fra undergrundsscenen dukker op og gør os selskab, så dagen forløber ganske hyggeligt, trods alt.

OBSKURIØST NR.3

Fiaskoen med messen er dog intet mod mine personlige problemer den vinter. Hjemme i ejendommen bliver min overbo fjernet af politiet efter at have ligget død i henved to uger. Hans hund har hylet så mærkeligt på det sidste - og bagefter er det mindre chok end en kvalmende fornemmelse over at få ret i sine værste paranoide forestillinger som melder sig. Der går møl i min lejlighed, så jeg må kassere en masse tøj og indbo; min mors kræftsygdom blusser op efter en længere stabil periode, jeg er stresset på arbejdspladsen, mister lysten til at se film og rammes af total skriveblokering. Intet fungerer. Og alligevel kæmper jeg mig igennem de sorte måneder fordi jeg jo dybest set ikke har noget valg. Langsomt går det mod lyset. På en eller anden måde har jeg fået samlet materiale til et nyt blad. **Obskuriøst** nr.3 skulle oprindelig have været et tema-nummer, en hyldest til Christopher Lee, hvis 80 års fødselsdag er nært forestående, men nogle aftaler med skribenter om artikler glippede, så jeg koncentrerer mig om at få det foreliggende materiale placeret, så bladet kan udkomme (fra dette nummer begynder jeg at udføre en stor del af layoutet selv).

4.maj om aftenen bliver Nils Markvardsen befriet for sin ungdom! Vi er en frygtelig masse mennesker, de fleste af os filmfreaks samlet i et trangt og svedigt kælderlokale til hans forrygende 30 års fødselsdagsfest. Fragmentariske indtryk fra begivenheden: pigen som har en foruroligende lighed med Katy Manning fra **Doctor Who** og bliver ved med at plage mig om at definere begrebet "nørd", natunderholdning i topklasse set fra første række - check www.destinystrip.com for mere info, **Uncut** anmelder Kristoffer Ovesen som indrømmer, at han ikke bryder sig om at forsvare sine anmeldelser offentligt; han har en misforstået idé om, at jeg er afholdsmand og det morer mig at drikke ham under bordet, dvs. vi

sidder ikke ved noget bord på det tidspunkt, men Unge Ovesen bliver i hvert tilfælde noget blegnæbet at se på!

Jeg begynder at nyde tilværelsen igen. Bladet ligger trykt fredag den 24.maj og bortset fra en lidt misvisende forside er jeg absolut tilfreds med resultatet. Lørdag har jeg travlt med at få det ud til læserne; bl.a. leverer jeg personligt til **Fantask**, **Trianglen Antikvariat** og en af mine skribenter, **Uncut** redaktør Thure Munkholm. Om aftenen skriver jeg et lille forsoningsbrev til Kenneth Eriksen som jeg har haft en uoverensstemmelse med tidligere på året. Dagen efter dør min far. Men ingen dvælen ved det, spol filmen hurtigt videre, tak. Jeg trykker i juli pamfletten **Tillæg til Obskuriøst nr.3** (senere indhæftet i nr.3), en opsamling af ekstra Christopher Lee materiale og samtidig en besked til omverdenen: Sorgen har ikke slået mig ud; jeg var nede til tælling, men jeg kæmper videre.

Tilbage til udgivelsen. Man tager godt imod **Obskuriøst** nr.3 og de vægtigste kritikpunkter (som også er fremkommet tidligere) er den udtalte nostalgiske vinkel på stoffet og at bladet er for kort, hvilket sidste egentlig må betragtes som en ros. Knapheden på plads kan måske beklages, men det er altså 'prisen' for et tryk på særlig fordelagtige vilkår og jeg har p.t. ingen planer om at ændre denne aftale. Og jeg vil da godt medgive mine kritikere - det er dig jeg taler til, Torben - at glæden ved at genopdage fortiden kan tage overhånd af og til, men det er selve drivkraften bag projektet **Obskuriøst** vi har fat i: trangen til at opsøge det som er ufortjent glemt for at trække det frem til ny hæder og værdighed. Her må skribenterne ofte forlade sig på deres usikre og selektive hukommelse - og så kan det vel ikke undgås at den fede film som blev udlejet i video-firserne eller tv-serien fra barndommen kan komme til at stå i et let rosenrødt skær - men sandelig også det modsatte, hvilket Jack beskriver i nr.3 og Heine i dette nummer. Igen plukker jeg en lille anmelderbuket:

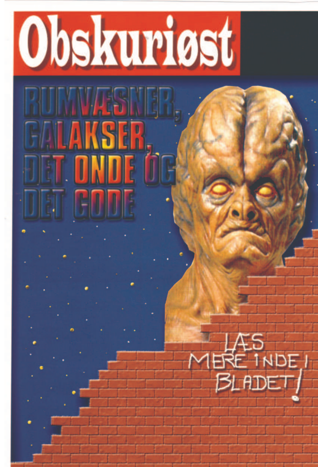
Ok......som altid læste jeg først din leder......der jo osse har udviklet sig til personlighedsbriefing.....lige min kop te og især da fordi du formulerer dig så godt...jeg er lidt misundelig på dig og det greb du har om sproget, selvom jeg godt ved vi har lov til at være forskellige og tilfredse med hvad vi hver især evner. ... Artiklen om Kirk M læste jeg dernæst....kender ham ikke, men nu støder jeg på hans navn flere steder....i film, programmer, blade og bøger.... "Nååhh...det' ham OBSKURIØST har skrevet om", tænker jeg så........der er altså sket nogle "connections" oppe i mit hoved. Altid rart at læse om Chris Lee......uanset.......så den nød jeg også.....og Jack's efterfølgende "Supermænner" minder...et "opgør" med gamle bifminder er jo endnu mere ned af min sti, so to speak...sååh øøøøhhh JO...namme-nam-læsning.
Thure overraskede mig med en fine fine sag om Freda. Forventede måske noget "tørt" stof, men nej...Thure skriver rigtig godt. ... Tyrkiske film siger mig ikke meget.......skimmede kort henover texten....not for this boy.
Viiiiildt sjovt med den mystiske u-producerede zombi-flic du har pr materiale til. Jesper's ytringer om V Price gi'r jeg pokker i vold med......altså helt ok at han mener sådan, men alt for useriøst tænkt.....!!!!
Anmeldelse af BD er fair nok, selvom det der med at jeg slutter med et "wimper" nok er lige lovlig "usandt"...bare det at jeg producerer hele 2 afdelinger er sgu meget godt gået, synes (lille) jeg......men ok.
Så altså.......OBS 3 bør ikke stå alene indeværende år......# 4 kræves på gaden inden 31-12...ja!!?? Du har nydeligt fat Henrik....bliv endelig ved.....og jeg er sikker på, at du stadig har maser af gode ideer, don't stop...PLEEEEEZE!!!!
(Lars von Hegnet)

Obskuriøst ER obskuriøst. Ingen tvivl om det. Langt de fleste film vil jeg formodentlig aldrig få at se og godt det samme! MEN de film Obskuriøst dækker er jo netop en del af det samlede billede og jeg er glad for at nogen gider forsyne mig med info om ting som jeg næppe ellers ville vide noget om. Lad os dog alle glædes over at er sker noget i dansk undergrund og lade være med at have så travlt med hvem der gør det rigtigt og hvem der gør det forkert. Det er jo for fanden filmene det handler om. Derfor synes jeg det er fedt at du gider gøre arbejdet og jeg synes at nogen burde fortælle dig det. Det er så gjort! Lidt kritik: Jeg kan bedst lide tykke blade og så hellere færre udgivelser og flere sider. Desuden er jeg vild med grundigt baggrunds-info og det savnede jeg lidt i Kirk Morris-artiklen. Endeligt elsker jeg når folk til sidst foreslår et par steder man kan finde filmene. Men, - og nu kommer humlen,- alt dette betyder jo IKKE at jeg hellere havde været foruden Obskuriøst.
(Jens Hollesen)

Noget jeg ønsker mig fra din hånd - et længere tykkere - fler siddet zine, jeg når ikke at fordybe mig... jeg når ikke at slippe virklighedsplanet - dine blade er for korte, gode men for korte, lav en mastodont, jeg er bange for at du aldrig vil brænde igennem for alvor hvis ikke...
(Frank Brahe)

Men er der så ikke noget dårligt i bladet ... næh! Et klart hit i sommervarmen. Der er sikkert nogen som ikke gider læse om film, som de aldrig gider at se - men jeg nyder det! Håber at bladet vil fortsætte med artikler med mere faktuelt indhold (selvom jeg ved det er vanskeligt at fremskaffe info om film så obskure), og at lade de nostalgiske "genopdagelses-artikler" (blot) være krydderiet til hovedretterne.
(Torben Simonsen)

Den eneste som ikke bryder sig om bladet er Kristoffer Ovesen, **Uncut**: *Har man ... ingen interesse overhovedet i sandalfilm er der dog ikke mange relevante sider tilbage, af et i forvejen tyndt blad,* konkluderer han i sin anmeldelse. Jeg har, indrømmet, lidt polemisk, forholdt mig til anmeldelsen i **Uncut**s brevkasse (efter først at have vredet armen om på den samlede redaktør-junta for overhovedet at få indlægget optaget!), men savner stadig en replik fra Unge Ovesen.

OBSKURIØST NR.4

Arbejdet på nr.4 af mit blad er tilendebragt. Om mindre end 8 timer går vi i trykken og når det er overstået og bladene distribueret begynder hele processen forfra.

Ideen til nr.4 som et scifi-nummer går helt tilbage til februar måned. Oprindelig inkluderede planen artikler om bl.a. Alfonso Brescia og fantasy-film baseret på romaner af Edgar Rice Burroughs; det må vente til en anden gang, måske allerede i nr.5, hvor temaet fortsættes, bl.a. med afslutningen på Caspar Vangs **Quatermass** artikel og en større opfølgning på dette nummers dækning af **The Mysterious Island of Nemo**.

Steen Schapiro har fået tid til at fortælle om Doctor Who - det er i øvrigt sjovt, at hele tre gamle **Inferno**-navne optræder i bladet: Steen, Jack J. og Jesper Moerch (sidstnævnte for affotografering af forskelligt billedmateriale). Steen og jeg er begge fra årgang 67 og fulgte med i de samme tv-transmissioner på DR. Tom Baker: En flippet type iført poset frakke og spraglet, langt halstørklæde. Jeg anede ikke hvad serien gik ud på og i starten var jeg skuffet over, at denne mystiske *alien*, denne *Time Lord* med to hjerter ingen superkræfter havde som jeg ellers var vant til fra mine tegneserier, men der er noget ved go'e gamle Tom som gør at man ikke kan lade være med elske ham - det er ren magi. DR viste sølle tre episoder. Måske var den for underlig, for engelsk til at fænge danskerne. Måske var den simpelthen for dyr i indkøb. Der går 18 år før jeg kommer på sporet af serien igen, da jeg reflekterer på en henvendelse på Internettet - men nok om det!

Alt kan ske i elvte time: Frank Brahe som har bidraget flittigt til **Obskuriøst** og **Stay Sick!** det sidste års tid (manglede bare, når nu han ikke gider lave sit eget blad mere) kom pludselig med sin syrede hyldest til 70'er scifi-fanzines og jeg måtte også hurtigt skrive en nekrolog over Sid Pink, jeg ejer et signeret eksemplar af hans selvbiografi og det forpligter - men det er igen en anden historie. Alt i alt har det været kaotisk, stressende, opslidende, ensomt og utaknemmeligt - kort sagt usundt så det basker, men også sjovt på den hårde måde at producere bladet. Det er det hver gang.

Tak til skribenter og venner (det ene udelukker ikke det andet), de som anmeldte og kommenterede (også, når jeg var uenig), familien, kollegerne, kontakterne over Internettet og hvem jeg ellers kan komme i tanke om kl.4.12 lørdag morgen. **Obskuriøst** kom igennem sit første år, nu får vi at se, hvad de næste vil bringe...

Henrik Larsen, København SV, 16.november 2002